

Підвищення змінності роботи устаткування підприємства може бути досягнуто шляхом розширення зони багатOVERстатного обслуговування; суміщення професій.

Можливості для розширення зони обслуговування створюються в результаті технічного удосконалення устаткування, підвищення рівня комплексної механізації і автоматизації виробництва.

Підвищенню змінності роботи устаткування повинно сприяти удосконалення його структури, тобто зменшення в його складі тих машин і верстатів, які за своїми технологічними можливостями лише частково завантажені роботою протягом зміни [3].

Таким чином, ми вважаємо, що пріоритетне значення серед таких заходів повинно бути відведено своєчасній заміні і мобілізації морально застарілого устаткування, організації прискореного введення в експлуатацію придбаної нової техніки; запровадження прогресивних форм організації виробництва і праці; застосування сучасних ефективних систем матеріального стимулювання робітників; залучення інвестиційних ресурсів вітчизняних і зарубіжних інвесторів для модернізації матеріально-технічної бази підприємств.

Список літератури: 1. Кущик А.П., Коротя І.В. Підвищення ефективності використання основних засобів на підприємстві/ Вісник Запорізького національного університету. -2011, №3 (11) . с 30-35. 2. Чорна І.О. Ефективність використання основних виробничих фондів та розробка пропозицій щодо її поліпшення / І.О. Чорна // Держава та регіони. – 2009. – № 2. – С. 212-215. 3. Череп А.В. Ефективність використання основних фондів підприємства/ А.В. Череп// Держава та регіони. – 2009. – №6. – С. 221-215.

О.В. Сиром'ятникова, асистент кафедри економічного аналізу та обліку

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Реформи, які відбуваються в українській економіці висунули нові завдання перед керівництвом промислових підприємств - формування заходів

антикризового управління. Важливість пошуку цих заходів обумовлена кризовим станом виробництва продукції в машинобудівній галузі: близько половини промислових підприємств в країні неплатоспроможна, не мають обігових коштів для забезпечення виробничого процесу, а основні засоби застаріли морально і зношені більш ніж на 75%, тобто вимагають негайної реконструкції, що у свою чергу веде до значних капітальних витрат. В таких умовах підприємства, а особливо промислового комплексу економіки, потребують розробки стратегій антикризового управління промисловими підприємствами.

Зважаючи на те, що в сучасних умовах господарювання багато підприємств стикаються з проявом різних форм кризових явищ, які обумовлюють втрату ними конкурентних переваг на ринку, виникає необхідність в прийнятті ефективних управлінських рішень, які будуть спрямовані на адаптацію підприємств в умовах високої ентропії зовнішнього середовища, що у свою чергу вимагає розробки ефективної стратегії у системі антикризового управління підприємством.

Базові теоретичні основи антикризового управління підприємством, формування стратегій антикризового управління висвітлено в наукових працях вітчизняних та зарубіжних вчених: Е. Альтмана, І. Ансоффа, Дж. Аргенті, У. Бівера, І.О. Бланка, І. Бонж, Є. Брігхема, Н.Є. Брюховецької, Т.А. Васильєвої, І. Вільсона, А.Г. Грязнової, П.Ф. Друкера, Г.П. Іванова, Т.С. Клебанової, Б.Колеман, Л.О. Лігоненко, Е.С. Мінаєва, Е. Мозаковського, О.І. Пушкаря, Л.С. Ситник, В.А. Соколенко, Л.М. Таранюка, А.В. Тельнова, О.О. Терещенко, М.І. Тітова, А.А. Томпсона, Д.А. Уткіна та ін.

Проведений аналіз наукових праць дозволяє зробити висновок, що сутність антикризового управління полягає у своєчасній діагностиці та профілактиці кризових явищ, при входженні підприємства в кризовий стан – у своєчасному подоланні його негативних наслідків та його згладжуванню протягом кризи, що потребує розробки стратегій, які дозволять з мінімальними витратами і максимальним економічним і соціальним ефектом досягти

конкурентних переваг на ринку з урахуванням ризиків. Проте, в наукових дослідженнях проблеми визначення стратегій антикризового управління не знайшли достатнього відображення.

Розглядаючи різні підходи, до трактування поняття «стратегія», що базуються на факторах: конкурентних переваг, інноваціях, ресурсах, організаційній культурі, слід відзначити, що стратегія виступає одним з найбільш складних рішень, і саме вибір ефективної стратегії може стати запорукою успіху при виході підприємства із кризи, яка може виникнути на будь-якому етапі його життєвого циклу. В незалежності від виду кризи та глибини його протікання, за умови несприятливої ситуації на підприємстві в цілому, навіть короткострокова і локальна криза може призвести до серйозних наслідків.

На нашу думку, в умовах кризи стратегія розвитку підприємства займає головне місце в антикризовому управлінні, а зважаючи на високу ентропію зовнішнього середовища в сучасних умовах господарювання, вважаємо, що для ефективного функціонування будь-яка корпоративна стратегія повинна бути антикризовою, що стане запорукою запобігання виникнення криз та забезпечення стійкого розвитку.

Список літератури: 1. Ансофф И. Стратегическое управление / И. Ансофф; сокр. пер. с англ. / науч. ред. и авт. предисл. Л.Л. Евенко. – М.: Экономика, 1989. – 519 с. 2. Наливайко А. Теорія стратегій підприємства. Сучасний стан та перспективи розвитку : [Монографія] / А. Наливайко.– К.: КНЕУ, 2001.– 227 с. 3. Chandler A. Strategy and Structure: Chapters in the History of the American Industrial Enterprise / A. Chandler.– Cambridge, MA: MIT Press, 1962.– р. 13. 4. Портер Майкл Е. Стратегія конкуренції /Майкл Е.Портер;пер. з англ.– К. : Основи, 1997. – 390 с.

Д.Ю. Федорова, магістрант НТУ «ХПІ»

ЗНАЧЕННЯ ТА АНАЛІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова стійкість - поняття, для якого немає точного визначення, в той же час - це підсумковий показник, який характеризує фінансове становище